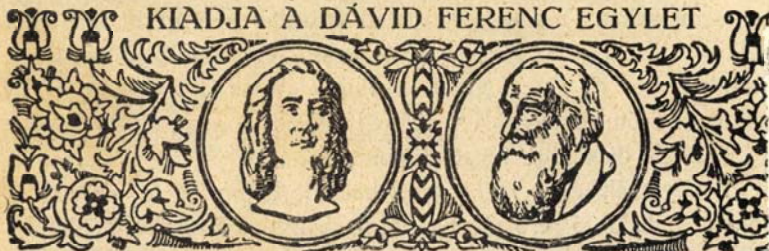

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKÖLCSOS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE
KIADJA A DÁVID FERENC EGYLET

Alapította: DR. BOROS GYÖRGY.

Dr. ELEKES DOMOKOS
az unitárius egyház új főgondnoka.

(Szöveget lásd lapunk 1938. évi október (10-ik szám) 210. oldalán.)

487. Percech, Unit. ar.
Plotroscu J. Turda, P. Moldov.

Ima a püspökbeiktató ünnepélyen.

Égnek és földnek örök királya, Szent-Egyedülvalóság, Nagy Isten! ki prófétád által szólottál régen a népekhez, az emberek fiaihoz, lelked gyermekeihez: ma ismét hallatod szavadat s prófétád által ma ismét elküldöd választottadhoz, e gyülekezet szelid és alázatos szívű főpásztorához az ég és föld Örök Királyunk biztatását, bátorítását, evangéliumát, örömizenetét: Kelj fel, világiskodjál, mert eljött világosságod és az Úr dicsősége rajtad föltámadott.

Oh mily mélységes tiszta öröm hallani, Úram, a te szódat, és mily fölemelő, bátorító erő érezni, tudni bennünk és körülöttünk a Te világosságodat; Oh mily magasztos megbízás akaratod teljesítésére elhívni és mily dicsőséges szolgálat a Te országod eljöveteleért élni és munkálni.

És, Felséges Örök Királyunk, jóságos Atyánk, a Te akaratod betöltésére elhívott fiad és első szolgád az egyedül csak Téged imádó hívek seregében, szent örömmel hallván szavadat, itt áll ma szent arcod előtt alázatos szívvel, imádságos lélekkel boldogan, hogy fogadásait megadja Néked az Ő egész népe előtt.

És itt állunk mi is, mint az Ő népe! Itt állunk szívünk érzelmeiben, mint hűséges barátok; hitünk teljességében, mint édes testvérek; értelmünk erejében, gondolataink világában, mint szabadnak született emberek, mint szabadságra nevelt férfiak, de itt állunk szolgálatunk terhei és gyönyörűségei között egyaránt, mint lelkünk műveltsége által is alázatosságra és engedelmességre elkötelezett fiak! Itt állunk mi is áldott színed előtt ünneplő lélekkel szent elhatározással, hogy fogadásainkat a Te első szolgád, a mi Főpásztorunk előtt mi is megadjuk Néked!

És megadhatók-e fogadásainkat szentebb alázat és tisztábban ragyogó méltóság között, mint amikor a Főpásztor vállára a szolgálat palástja omlik és homlokán a Te dicsőséged fénye sugárzik? És megadhatók-e fogadásainkat mélyebb átérzéssel, mint emberméltóságunk tisztultabb tudatában azzal az ünnepélyes elhatározással, hogy a szolgálatban a Főpásztorunk társai leszünk s anyaszentegyházunk javát, népünk boldogulását a Te dicsőségedre szíven viselő munkájában ragaszkodó szeretettel, törhetetlen hűséggel, igaz hittel és lelkesedéssel kívánunk résztvenni. Ez ünnepi fogadásunkat áldd és szenteld meg Istenünk, hogy legyünk állhatatosak, kitarítók akaratod betöltésében, hogy mielőbb jöjjön el közénk országod s anyaszentegyházunk legyen az igazság, békesség és szeretet boldog birodalma.

S anyaszentegyházunk fejét, népünk Főpásztorát fond át szerelmed karjaival és öleld őt körül áldásaid gazdagságával, hogy magasztos hivatásának, küldetésének betöltésére, anyaszentegyházunk bölcs kormányzására legyen szívének elégséges ereje és bátorsága! Gyűjtsd köréje munkás szeretettel az önzellenek, a jók, a hűségesek, igazak táborát és áldd meg őt legszentebb fiadnak mindeneket magához vonzó lelkével, hogy mint jó pásztor, eltévedt juhait és összegyűjthesse s ha lát megbántott szívet, felhős arcot, borús homlokot, üzze el a felhőt szeretetének áldott lelkével és simítsa el a borút a békesség simogató szelid kezével, hogy Uram, a te hajlékodon megelégedett boldog nép lakozzék s a Főpásztorra tekintvén Istent magasztaló élő hittel, mint szent vallomás törjön fel a Zsoltár az Ő örvendező népének ajakán:

Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán; a bűnösök útján meg nem áll és a csúfolodók székében nem ül, hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége és az Ő törvényéről gondoskodik éjjel és nappal. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely ideje-korán megadja gyümölcsét és levele el nem hervad és minden munkájában jó szerencsés leszen (I. Zsolt. 1—3) mindörökké. Ámen.

Halmágyi János.

Az én imám.

**Az én imám nem kesergő szók árja,
Nem mea-culpás mellveregetés,
Nem megbocsátást esdő könnyezés,
Mely az irgalmas Atya kegyét várja.**

**Az én imám nem szürke, balga panasz,
Nem tört vágyak visszajajgatása,
Nem sorscsapás ránközönli száma,
Nem mosolyvesztett, nemeljövő vigasz...**

**S nem borulok le, ha én imádkozom,
Kopott padoknak térdemet nem adom,
Hanem magasra emelem fejem.**

**S a végtelenbe nyújtom a kezem,
Hogy újra, újra magamba zárjalak,
Téged Istenem, kit vágyva vártalak.**

Istenkeresésem.

**Jöhetsz fekete lovag, bátran jöhetsz halál!
Én nem félek tőled, én nem reszketek,
Ha kinyújtod érttem fekete kezed,
Mert élni tudó lelkeim újabb életet talál!**

**Lehet ibolya leszek, szerény és szemérmes,
Vagy talán gyöngyvirág, fehér, harmatos,
Melynek szava meleg s édes dallamos
Imát zeng a tavaszhoz s a Szép istenéhez.**

**Vagy talán erdő leszek, titkokat susogó,
Vagy szőkelelkű, csendes, lassuléptű folyó,
Mely a hajnalban veled beszél, Uram;**

**Vagy kis pacsieta, mely dalosan suhan
Dicsérő énekkel feléd... s bármi is leszek,
Szébb dalos imát tudok majd áldozni Neked.**

Dobai István.

A halál évadja.

Ürmösi Károlyné

szül. Kántor Gizella.
1880—1938.

A láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.
II. Kor. 4 r. 18.

Tudjuk, hogy ha ez a mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökkévaló házunk a mennyben.

Aki pedig minket erre elkészített, az Isten az, aki a lélek zálogát is adta nekünk.
II. Kor. 5. r. 1 és 5.

Szomorú és megrázó jelenség a halál. Eltűnése egy kedves arcnak, amelyet szívünkbe véstünk. Megszűnése évtizedek munkájának, tevékenységének, önfeláldozó szeretetének, fájdalmak és megpróbáltatások hősi elviselésének, amely szemünk előtt folyt le, amelyet ott éreztünk mindig magunk körül.

Kialvása egy életnek, amely reményekkel és álmokkal

Ürmösi Károlyné.

indul meg, amelyek megvalósulására förekszik ki-ki a maga módja szerint.

S amikor elérkezik a halál, úgy érezzük, mintha mindennek vége volna s az elmulásnak fájdalmas érzése szorítja össze torkunkat és szívünket.

* * *

Pedig mindez csak látszat csupán, mert a testen keresztül a lélek élete zajlik; a láthatón keresztül a láthatatlan. A láthatók pedig ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Az élet a lélek alkészülete az örökkévaló világ számára. A lélek a testben végzi rajtunk és általunk, aki a testben él.

mára
lélek

elők,
szin

lek,

... eltávozottunk, valóban nagy lelkeskedéséért. A munkát Isten végezte rajtad és általad. Erős és csüggedetlen volt a lélekedetünk záloga.

S volt ez a műszer, milyen áldott, milyen gazdag és változatos. Istennek húrjai szólaltak meg rajta.

És mennyire uralta a törékeny testet. Hídet, megnyugvást keltett mindenkiben, erőt adott a csüggedőnek, szeretetet árasztott maga körül. Láthatóvá tette a láthatatlant: a lelket, mert lassanként egész életed lélekké finomult.

Nehéz volt életed és mégis könnyű:

mert dal fahasztott ajkadon
és lámpást adott kezébe az Úr.

És te megőrizted az Úrnak lámpását, amely világított neked megpróbáltatások és szenvedések között is; s mutatta az utat, amelyen haladni kell. S vándorlásod közben megőriztetted finom érzéseidet, hálásan megköszönted az Úrnak az útmutatást.

Szép volt ez az élet, Isten áldotta; a halandóság közepette a halhatatlanság virágai nyilottak ki benne.

Ne sírassátok őt, kedves hozzátartozók, mert bizonyára örökkévaló háza lesz neki Istentől a mennyben.

A lámpás pedig, amelyet az Úr az ő kezébe adott, világítson nektek is. Ez lesz az ő megnyugvása s ez lesz a ti megnyugvástok s a mi megnyugvásunk is az ő elvesztése fölött. Ámen.

Imádkozzunk!

Dr. Varga Béla,
püspök.

Benkő Árpád.

1865—1938.

Hosszas és súlyos betegség után aug. 5-én utolsót dobant egy nagy szív. Mikor már a tudomány segíteni nem tudott, ekkor jött a halál, hogy az élők közül kiszólitson egy fáradhatatlan munkást.

Árkoson született előkelő nemes családból 1865-ben. Elemi iskoláit Árkoson végezte, Sepsiszentgyörgyön a székely Mikókollegiumban végzett 4 gimnázium osztályt. Páratlan szorgalmával szerezte meg nemcsak községe, hanem a vármegye népének ragaszkodását. Példátlanul álló munkabírása nyitotta meg előtte a haladásnak azokat az utjait, aminő keveseknek jut osztályrészül. Községében és a vármegyében, mint tekintélyes ember volt ismeretes.

Községében távozása olyan ürt hagyott, amit ma pótolni lehetetlen. A község mindenirányu fejlődését szívén viselte. Mint kiváló gazda nemcsak faluja, hanem a vidék népének is példát mutatott, hogyan kell az édes anyaföldet szakszerűen és eredményesen munkálni. A község lakóinak felbecsülhetetlen vagyont mentett meg az önkéntes tűzoltóegylet megalkotásával és modern felszerelés beállításával. Fél évszázadon át nemcsak odaadással vezette, hanem haladásáért a legmesszebbmenő áldozatot is meghozta. Hasonló nagy gonddal vezette az árkosi takarékpénztárt is. Az ő szívós munkája vitte a kis vidéki intézetet annyira előre, hogy egyik legjobb pénzüintézetek közé tartozott. Élete a kis intézettel annyira össze volt forrva, hogy halálos betegsége is onnan származhatott, midőn az intézet életében megállást, sőt visszaesést kellett tapasztaljon.

Nem unitárius vallásúnak született, de annál lelkesebb és buzgóbb egyháztag volt. Nem volt az egyházközség életében olyan megmozdulás, melyet ne támogatót volna. Sőt, mikor a világháboru után egyházaink nehéz helyzetbe jutottak, kezdeményező volt, hogyan lehet és kell az édes anyán segíteni. Erdemei elismeréséül egyetemes egyházunk azzal tüntette ki, hogy egyházi tanácsosok közé beválasztatta.

Gyönyörű szép terve volt. Csak az a szomorú, hogy agyában egy ér hamarabb megpattant, mielőtt szép tervét megvalósíthatta volna. Hosszas és súlyos betegség után váltotta meg a halál a szenvedéstől. Koporsója mellett a háznál Végh Benjámin és Br. Szentkereszty Béla, a sirnál Dr. Kovács Lajos és Dérzi János mondtak beszédet. A falu és a vármegye nagy részvéte mellett helyezték porait az árkosi köztemetőbe örök nyugalomra.

Emlékét hálás kegyelettel őrizzük.

Dombi János
ny. unitárius lelkész
1851—1938.

Napjainkban súlyos veszteség és fájdalmas meglepetés érte az ujságot olvasó közönséget. Látnia kellett, hogy „hullnak-hullnak egyre hullnak, szine-java a magyarnak”. Egyházunk testén is érzékeny csapást ejtett a halál. Látni kellett, hogy „Itt is egy név”. Milyen különböző érzésekkel nézzük egy ifjunak, vagy egy öregnek a halálát. Az ifjunak a halála panaszos kérdésre nyitja ajkainkat: „Meddig tódul még új gyász régi gyászra, Oh hát csak kora hervadásra, És nem öröme nyílik a virág?” Az öreg embert pedig nagy megnyugvással bocsátjuk az örökös nyugalom honába, mert a természet és Isten rendje szerint ideje lejárt. Nincs is értékelve a mi időnk legtöbb öregeinek élete. Azonban ez a felfogás nemcsak korunk ifjuságát szállotta, mert a 16-ik század nagy költője Zrinyi Miklós is így festi az ő korát:

„Jóságos cselekedetnek nincsen keleti
Sem öreg embernek nincsen tiszteletli“.

Dombi János is már öreg ember volt, a 87-ik esztendőt járta. Ebből a sok szép időből 40 évet töltött egyházi szolgálatban. Datkon kezdte a papságot s szülőfalujában Homoród-Szentmártonon végezte. Mint pap nem tartozott a nagy papok közé, de a kötelesség teljesítésben, a szép példaadásban, az egyház anyagi és szellemi ügyeinek vezetése és megtartásában, az unitárius hithez és egyházhoz való meggyőződéses ragaszkodásban egyse multa felül. Nemcsak ajkain hordozta a szeretet igéit, hanem áldásterjesztő jócselekedeteiben. A gyengéknek támasza, a tévedtnek utbaigazítója, a gonosztevőnek nemesbítője, a szegénynek felsegítője, hiveinek igaz barátja és papja volt. És mint ember is a társaságos élet minden viszonyaiban a haladás és jólét magvait igyekezett elhinteni, lelkéhez nem fért a fekete irigység és rágalom, minden embert tisztelt, megbecsült, de ő is szeretetben, megbecsülésben és tiszteletben élt házában és házán kívül.

Szép és népes családot hagyott hátra, kiknek sorsát tekintélyes vagyonából jól eltudta rendezni, de a legnagyobb örökséget abban a vallásos hitben hagyta, melyben lelki és testi gyermekeit nevelte, melyre maga adott követendő példát, amint én cselekedtem, ti is azonképpen cselekedjétek. Oh erre a megtartó és éltető hitre nagy szüksége is lesz a családnak, hogy az élet harcaiban megállni tudjanak s házuk ezental is az erős Dombi-családnak egyik biztos vára, kikötő-helye legyen.

Temetése szept. hó 13-án volt a homoród-szentmártoni templomból s az ott megjelent nagyszámu közönség fényes biznyságot tett arról, hogy nem hal meg könnyezetlenül, ki

földi életében nemesen érez, nemesen, igazságosan és szeretettel bánik másokkal, ki az erkölcsnek szép országát önmagában hordozta, lelkiismeretével védte, ápolta, az ilyen embernek emléke áldott.

Egyik legjobb barátom sirjára teszem le ez emlékfüzért, könnyeimmel öntöztem koporsóját, emlékét pedig lelkemben, mint igaz barátét, hervadhatatlanul fenntartja, páratlan szerénysége, a benne lakozott nemes, humanus érzés, az ő rokon-szenves, mindig szolid, alázatos és kedves lénye. Legyen álma csendes, emléke áldott.

Id. Sándor Gergely.

Dobai István.

1898—1938.

Nem unitáriusnak született, de azzá lett teljes lelkéből. Tanítói oklevelet szerzett, de lelke azt sugta, akarata odavezette, hogy ne csak a közismereti tárgyaknak legyen a tanítója és ne csak a gyermekeknek és ifjaknak, hanem minden Isten után szomjuhozó léleknek: gyermeknek, ifjunak, férfiúnak és nőnek, öregeknek és aggastyánoknak vigasztalója, tá-

Dobai István.

mogatója, barátja, vezére és prófétája lehessen. Ezért kiegészítette tanulmányait, érettségit tett s a teológiai akadémia elvégzése után lelkészi oklevelet szerzett. Nehány évig Homoródujfaluban, azután pedig Vargyason volt lelkész. Innen szőlította el az Úr az örökkévalóság birodalmába.

Dobai István rövid, derékban kettétört életében is sokat élt, sokat munkálkodott és sokat szenvedett. Rája igazán találunk *Az Ember tragédiájának eme szavai*: „Minden, ami él, egyenlő soká él. A százados fa s az egy napos rovar. Esmél, örül, szeret és elbukik, amint napszámát s vágyait betölté.”

Dobai István megkóstolta már gyermekkorában Istennek azt az ajándékát, melyet balsorsnak, szenvedésnek neveznek. Atyját elveszítette, mielőtt megszületett volna. Édes anyja emlékét pedig így örökíti meg:

Sohasem láttam és mindig látom,
Nyomon kísér, mint örök álom
Az anyám.
Mikor láttam, még nem is láttam,
Én csak néztem a betegágyban
Az anyám.
Nem is tudtam a vén kaszásról,
Hova vitte a betegágyból
Az anyám.
És azóta nézve se láttam,
Mégis látom fiui vágyban
Az anyám.

Elhalt édes anyja helyett egyik nagynénje nevelte fel. Serdülő kora a világháboru idejére esett. A háboru sodra őt is magával ragadta. A háboru vége felé bevonult katonának és végig szenvedte a visszavonulás és leszerelés dicstelen korszakát. A háboru után a lelkészi pályára lépett. A teol. tanulmányok mellett a muzsáknak hódolt. Lantját a nemes érzelmek, a szülői iránt való bánatos szeretet, visszaemlékezés és szive választottja iránt érzett benső nemes vonzalom hatja át. Gyermekkorának árva éveit a szerelem tiszta és soha ki nem alvó érzelmeivel pótolja.

Iréném, gyere!
Köves az út, por száll e tájon,
Iréném, gyere,
Szebb, óh szebb az én világom.

Az elhívott leánysziv megértette a hívó szózatot. Követte a költőlelkű ifjút, sok szenvedéssel teljes életét megédesítette, miért a költő boldog elismeréssel énekelte:

Érezd, hogy az Életet köszönöm neked
Ki a halált kerestem.

Dobai István a lelkipásztori munkában teljes odaadással elmerült. Érezte népének szive dobbanását s mindent megtett az egyesekért és az egyházközségéért, ami tőle telhetett. Mindkét egyházközségének népe teljes odaadással ragaszkodott

hozzá, mert benne az igazi, szeretetteljes jó lelkipásztort látta, aki életét is kész föláldozni a nyájáért.

Kiválóan jól képzett teológus volt. A világhirre emelkedett nagy német teológusnak: Rudolf Ottónak nyomdokain járt, a vallásnak mélységeit az ő nyomdokain kereste.

Egy igazi munkás nemes szív szünt meg dobogni; a szellemi életnek egy kiváló fényoszlopja aludott ki Dobai István élete elmulásával. Halála nem csak egyházközségének, hanem egyetemes egyházunknak is érzékeny veszteség.

Fazakas Béla.

1899—1938.

Szomoru, fájdalmas hirt hozott a posta Abrudbányáról. Alig tudtunk hinni szemeinknek. Azelőtt rövid idővel járt Fazakas Béla abrudbányai lelkész Kolozsváron s már szept. hó 15-én halálhírét hallottuk. Halála megdöbbentő véletlen folytán jött létre. Az abrudbányai Astra ünnepség alkalmával a zászló ki volt téve a lelkési lakásra is. Éjszaka a gondos lelkész arra ébredett fel, hogy eső esik. Felkelt ágyából és a zászlót be akarta venni, hogy a zászló az esőben ne rongálódjék. Amint kihajolt álmosan az ablakon, a megázott zászló magával rán-

Fazakas Béla.

totta, egyensúlyát veszítette és az utca kövezetére esett a körülbelül 10 m. magas emeleti lakásból. Az esés közben oly súlyos belső vérzés érte, hogy néhány napi küzdelem után kiszenvedett. Ime, az egyháza vagyonát féltő pap tragédiája. Még aludni sem tud, ha észreveszi, hogy egyházközségét kár éri s gondoskodása közepette éri a halálos szerencsétlenség!...

Fazakas Béla lelkész pályája eddig sem nélkülözte a nehézségeket. Az abrudbányai templom tűzvész áldozata lett. Új templomot építeni sohasem volt könnyű munka. Még Salamon király idejében sem ment könnyen, pedig akkor az ország erejének teljességében volt. Most pedig a világháború után, a leromlott gazdasági helyzetben, megfogyatkozott számu hivekkel éppen nehéz feladat. Fazakas Béla nem ismerte a lehetetlent. Megértő hiveivel addig munkálkodott, amíg a templom tető alá került és a harangok is fel voltak szerelve már a toronyba. A harangszentelés még nem volt meg. Az első megszólalása a harangoknak a lelkes, templomépítő, Néhemias szellemű papnak a halálát jelentette. Milyen váratlan fájdalom: a harangok nem örömet, hanem végtelen fájdalmat hirdettek. Végtelen fájdalmát a korán özvegygé lett hitvesnek, a két árva gyermeknek, a bánatos édes anyának, hűséges testvéreknek és jó rokonoknak. Az abrudbányai unitárius új harangokat a fájdalom könnyei szentelték fel. Ez talán a legmélyebb és legmeghatóbb felszentelése a harangoknak.

Az elhunyt még élete derekán levő lelkész néhai Fazakas Lajos maroskői esperesnek volt a fia. Lánglelkű édes atyjától örökölte az önzetlen, önfeláldozó munkaszeretetet. A belső tűz és buzgóság korán elégette. Megmaradt azonban munkáságának eredménye: a templom; az Ezsdrási és Nehémiási munkának eredménye és egy munkás, lelkes élet boldogító emléke.

A gondviselő Isten vigasztalja meg az árván maradt családot. Az egyházközségnek pedig adjon továbbra is buzgó lelkészt a félbenmaradt munka befejezésére.

Gyöngyösi Károly

nyug. ig.-tanító 62 éves korában szept. hó 10-én Bölönben, hol utóbbi időben leányánál tartózkodott, hosszabb betegség után meghalt. Nagy részvét mellett Sepsiszentkirályban temették el. 30 évig volt tanító. A magyar imperium alatt hosszabb időn át Sepsiszentgyörgyön a tanfelügyelőséghez volt berendelve. Sepsiszentgyörgyön és Sepsiszentkirályban énekvezéri teendőket is végzett. Nyugdíjas idejét Brassóban töltötte, hol tevékenyen vett részt az egyházi életben. Felesége, gyermekei és unokái s nagyszámu rokonság gyászolja. Emléke legyen áldott.

**Zsarolyáni
Márton Sándor**

ny. m. királyi erdőtanácsos, a Magyar Természettudományi Társaság örökös tagja, szept. 1-én Érkeserűben 77 éves korában elhunyt. Egyéniségét családjáért való szerető gondoskodás és tudomány-szeretet jellemzi, mely téren maradandó alkotásai hirdetik nevét. 22 év óta nyugalomba vonultan élt birtokán s élete ez utóbbi szakaszában unitáriussá lett a tudós mélységes meggyőződésével, azonban elszigetelt helyzete és egyre súlyosbodó betegsége miatt egyházunk életében tevékenységet kifejtteni nem volt alkalma.

Halálát özvegyén kívül gyermekei: Krausz Jenőné szül. Márton Margit; Paksy Dezsőné szül. Márton Mariska; Márton Boriska és Márton Sándor és neje, vejei, unokái és testvére gyászolják.

A temetési szertartást szept. 3-án Komjátszegi Géza bihari lelkész végezte. A község egész lakossága, ismerősei, tisztelőinek nagy száma kísérte koporsóját a családi háztól a temetőbe. Pihenjen csendesen! Gyászbaborult családjának őszinte részvétellel kívánunk vigasztalódás Istentől.

**Gergely Istvánné
Lakatos Julia**

életének 65-ik, házasságának 38-ik évében, négyévi sorvasztó betegség után, folyó évi augusztus hó 14-én jobblétre szenderült.

Az elhunyt fáradhatatlan munkás volt. Lelke telve volt önzetlen szeretettel s ezért mindenkinek megbecsült „Juliska nénije” volt.

Pihenjen csendesen. A bánatos sziveken legyen és maradjon a hit gyógyító balzsama.

**Özv. Gyulai Ferencné
szül. Sükösd Ilona**

életének 74-ik, özvegyiségének 18-ik évében, szept. hó 7-én, Nagyajtán rövid szenvedés után váratlanul elhunyt. Az egyszerű néptanító gondterhes családjának volt a lelke. Tizenegy gyermekben virágzott ki élete tavasza, szép ifjusága. Tíz élő gyermek nyugodt élete, pályákon való sikere, kenyeré s ezeknek könnyes emléke áldja. Temetése szeptember hó 9-én volt Nagyajtán nagy részvét mellett. Gyulay Árpád korondi lelkész és Taar Gézáné nagyajtai lelkész neje édes anyjukat gyászolják az elhunytban. Pihenjen csendesen. A bánatos sziveket vigasztalja meg a Mindenható Isten!

Vida Géza

sepsiszentgyörgyi énekvezér, ny. állami tanító szeptember hó 29-én éjjel rövid, de súlyos szenvedés után csendesen elhunyt. Az egyházközséget 15 éven át szolgálta keresztényi alázattal, becsületességgel, hithűséggel és lelkesedéssel. Koporsója mellett szomorúan ismétli az egyházközség: „Leesett a mi fejünk koronája“.

Az igazak emlékezete áldott!

Alsójárai
Járai Béla

egyházi tanácsos, földbirtokos, életének 76 ik, házasságának 36-ik évében, rövid szenvedés után október 6-án Dészfalván elhunyt. A Járay-családnak utolsó nemes sarja távozott el vele Dészfalváról. Egyházunknak, családjának munkás, hű fia volt. Emléke áldott, pihenjen csendesen.

Bobai István unitárius lelkész emlékére.

A szép álmok tornya ledölt,
Harangja néma lett.
Búfelhőből könny záporoz
Ledölt torony felett.

A madárdal, virágillat
Imádsággá váltott,
Hogy ez ima megjobbitson
Egy egész világot.

Te voltál az álmok tornya,
Be sokat álmodál!
Mig a halál meg nem állott
Sötéten ajtódnál.

Szavad, a zugó harang szólt:
„Szeretet, Igazság!“
Igy lesz sarkig letaposva
Minden, ami gaszág!

Álmod gyönyörűen tiszta,
Égigérő szép volt,
Mint nap s csillagragyogással
Aranyozott égbolt.

Igy lesz a sóhajok földjén,
Kacagás, dal, élet
S oly boldogság, minőt ember
Valaha remélhet!

És a harang, papi szavad
Almodról, hogy zúga,
Lombosabb, virágosabb lett,
Erdő-mező zúga.

A szép álmok tornya ledölt.
Te voltál a torony...
Szavad a zugó harangszó
Konduljon olykoron.

Konduljon a sziveinkbe,
Ébresszen, indítson,
Hogy emléked aranykulcsa
Szébb jövődöt nyisson!

Vári Domokos.

Püspök urunk utjai.

Az oklándi közel 700 éves újjáalakított templom felszentelése.

Október hó 9-én lélekiemelő ünnepség színhelye volt a székelyföldi Oklánd község. Az egész vidék unitárius hívóinek jelenlétében szentelte fel csaknem hétévszázados, újból renovált festőien szép templomát *Dr. Varga Béla* unitárius püspök, akinek a közelmúltban történt beiktatása óta ez az első nyilvános szereplése. *Dr. Varga Béla* püspököt hívei nagy ünnepléssel fogadták. Amerre elhaladt székelyföldi útjában, mindenütt a székely nép ragaszkodásával és szeretetével találkozott.

Az újjáalakított oklándi templom.

Az oklándi templom igen sok régi művészi emléket őrzött meg. A lelkes unitárius nép szükségesnek tartotta a kibővítést és ezt szakértők vezetésével úgy hajtotta végre, hogy a műemlékek megmaradtak.

A régi templomépületet kibővítették. A padokat székely motívumu festéssel látták el, ami teljesen összhangban van a templom mennyezetének eredeti többszázados festésével. Az új templom körül a hívek új kerítést is készítettek. Szemben a templom bejáratával pedig díszes faragványu székely kaput emeltek.

Dr. Varga püspök Csifó Nagy László kolozsvári lelkész kíséretében utazott le a templomszentelő oklándi unitáriusok közé. A falu határában székelyruhás lovasbandérium várta a püspök gépkocsiját s kísérte nagy lelkesedéssel az ünnepség színhelyére, ahol már várta a több ezer emberből álló tömeg élén a papság és esperesek kara. Megjelent a templomszentelési ünnepségen a székelykereszturi unitárius kollégium tanári kara is. Ott voltak *Dr. Máthé István* és *Csiky Albert* felügyelő gondnokok és számosan a vidék előkelőségei közül.

A felszentelő beszédet *Dr. Varga Béla* püspök tartotta, imát mondott *Bedő Miklós*. *Kelemen Imre* oklándi lelkész és *Egyed Mózes* a templomépítés történetét ismertették. *Bede Emil* székelykereszturi segédlelkész énekszáma után *Fekete Domo-*

kos székely népköltő ugyancsak a templomépítés történetét ismertette ékes rímusokban, könnyekig meghatva az ünneplő gyülekezetet. Urvacsorai ágendát *Taar Géza* nagyajtai unitárius lelkész mondott. Templomozás után többszázteritéken közebéd volt. Az ünnepség az estéli órákban folytatódott, ekkor *Csifó Nagy László* prédikált. Jelen volt az ünnepségeken *Harrington* amerikai unitárius lelkész is, aki az amerikai unitáriusok nevében köszöntötte a székely hittestvéreket.

Az oklándi templomszentelés felemelő ünnepe bizonynyal sokáig fogélni úgy az oklándi templomépítő hivek, mint a környékből összesereglett több ezer székely unitárius lelkében.

Papiházszentelés Komjátszegen.

A kolozsvári és tordai út mentén levő komjátszegi unitárius egyházközségnek nagy napja volt vasárnap, október hó 16-án. A kis egyházközség ekkor szentelte fel ujonnan épített szép és minden tekintetben megfelelő lelkészi lakását. Az ünnepélyre meghívták az egyház vezetőségét. Megjelentek az ünnepélyen Dr. Varga Béla püspök, Dr. Gál Miklós főgondnok, Dr. Kiss Elek egyh. főjegyző, püspökhelyettes, Árkosi Tamás egyházi közügyigazgató, aranyos-tordaköri esperes, Ürmösi József püspöki titkár, Pataki András jószágfelügyelőségi elnök, várfalvi lelkész, Gálffy Zsigmond kollégiumi igazgató, Gombási János egyházköri jegyző, Benczédi Pál kollégiumi vallás-tanár stb.

A vendégek érkezését a falu unitárius népe a falu határán várta, a püspököt tiszteletteljes üdvözlettel fogadták és lovasbandériummal kísérték be az egyházközségbe.

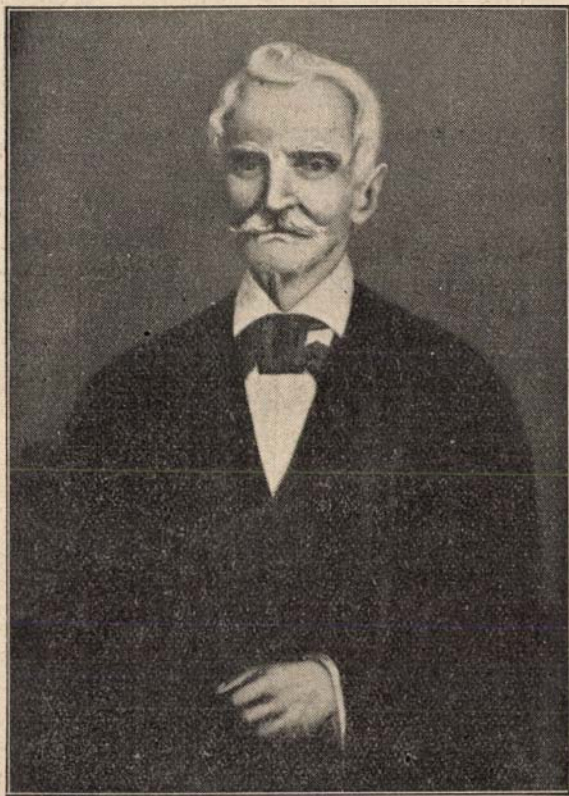
A megható ünnepély a templomban folyt le. A nők már a megérkezésük virágcsokrokkal fogadták a főpásztort. A templomi istentiszteleten az egyházi ének elhangzása után Gombási János aranyosrákosi lelkész köri jegyző mondott tartalmas, szívből jövő imát, a lelkeket mélyen megható beszédet pedig *Dr. Varga Béla* püspök mondta az Efézusi levél 2 r. 8 verse alapján.

Az Istentisztelet végén Buzogány Kálmán helybeli lelkész az építés történetét mondotta el. Felolvasta az adományozók névsorát, melyből örömmel győződünk meg, hogy a község csaknem minden tagja részt vett az áldozatot követelő munkában. A buzgó lelkész sejtette, hogy a munkáról nem mondanak le, hanem a megértő lelkek segítségével most a templom ujjáépítését tervezik. Adja az Isten, hogy az is éppen olyan fényesen sikerüljön, mint a papi ház. Reméljük, hogy úgy is lesz, mert Buzogány Kálmánban olyan lelkészt talált a komjátszegi ekklézsia, aki lelkesedni és lelkesíteni és önzetlenül munkálni tud.

Kegyeletes ünnepély.

Kövenden szeptember hó 18-án megható ünnepély keretében leplezték le azt az arcképet, melyet Kovácsi Pál jeles hitrokon festőművész festett Gál Lajosról, Kövendnek 50 éven át volt hűséges unitárius lelkészéről. Gál Lajos 1905-ben halt meg, ezelőtt 33 esztendővel. Ő volt az egyházközség anyagi

Néhai Gál Lajos, kövendi lelkész.

megerősödésének a megalapozója. A Tanka-család festette meg az arcképet a tanácsterem részére.

Az ünnepély leplomi istentisztelet keretében folyt le, melyen a hivek nagy számmal vettek részt. A kitűnően megfestett kép, amely Kovácsi Pál festőművésznek egyik legsikerültebb alkotása, most Ádámossy Gábornak, a korán elhunyt lelkésznek arcképével disziti a kövendi tanácsterem falát.

Jó, hogy emberek ilyenre is gondolnak. A mai ember tulságosan jól tud feledni. Igen sokan nem akarnak tudni arról,

hogy ezelőtt is érdemes, munkás, lelkes és önfeláldozó emberek voltak. A mának alapját a tegnapiak és tegnapelőttiek vetették meg. A kövendiek tudják ezt. Elismerés a Tanka-családnak az áldozatért és az eszméért, a festőművészek az önzetlen és szép munkáért, a rendezőknek az áldott alkalomért.

Az Egyetemes Unitárius Lelkészkör

a zsinatot megelőző szept. 29—okt. 1-én háromnapos továbbképző konferenciát és közgyűlést tartott. Nagy számban jelentek meg lelkészek s a magasszintű előadásokat élénk megbeszélések követték. Mindez azt mutatja, hogy az unitárius lelkesi kar megérti az idők szavát, a felfokozott igényekkel szemben ön maga művelésére, a testületi szellem ápolására nagy gondot fordít.

A kollégium disztermében tartott reggeli istentiszteleteken Rázmán Mór, Erdő János és Ekárt Andor lelkészek végeztek lelkesi szolgálatot, a templomban esti istentiszteleteken, Útő Lajos esperes és Lőrinczy László prédikáltak.

Pál Dénes elnöki megnyitójában azt a rendkívül fontos szerepet vázolta, amely a lelkészekre ebben a nyugtalan világban várakozik. Megrázó szavakkal s megkapó színekkel mutatott rá, mi a különbség a fegyvercsörtetés zajának minden építő törekvés megfélemlítő hatalma; s a megértést kereső testvéri szeretet nemesítő ereje közt.

Zoltán Sándor teológiai magántanár, homoródszentmártoni lelkész „A másvilág és az Új-szövetség” című tanulmányát olvasta fel. Felolvasásában, mely hosszas, komoly új-testamentumi tanulmányozás érett gyümölcse volt, azokra az örök kérdésekre mutatott rá, melyek a lelkek mélyén minden időkben feleletet várnak. E tekintetben nincs különbség az ősidők rejtelmes világa s a mai kor gépekkel dolgozó embere között. Különböző korok, különböző színvonalú műveltsége, más és más színbe öltöztette e kérdéseket és feleleteket, de lényegük, gyökereik egy.

Ez előadás alatt jelent meg a teremben *Donald Harrington* amerikai unitárius lelkész, az amerikai unitárius egyház hivatalos kiküldöttje. Elnök meleg szavakkal köszöntötte, mire meghatottan adta át az amerikai unitáriusok testvéri üdvözlését. Igérte, hogy következő látogatása alkalmával magyarul fogja köszönteni az erdélyi testvéreket. A beszédeket *Kövári Jakab* lelkészköri jegyző tolmácsolta.

Lőrinczy László kadácsi lelkész „A vallás és erkölcsi nevelés a gyakorlatban” címen tartott előadást. Lelkesi munkamezeje e fontos barázdáiról szedte össze tapasztalatai és kalászeit. Szemléltette azokat a nehézségeket, amelyek e munka útjában állanak. Vajha minden szülő, ki gyermekének rossz példát mutat a családi életben tanusított durvaságával, trágár

beszédével, hallhatta volna mennyi kárt okoz gyermeke zsenge lelkének kibontakozásában oktalanságával. A tekintély, a fegyelem, a példaadás, önfegyelmzés mind fontos pillérei az egészséges lélek felépülésének.

Simén Dániel lupényi lelkész „A lélek problémájáról” beszélt. Szinte lenyűgöző az előadó széleskörű tudása s az a biztonság, amivel azt rendszerezi. Van-e lélek, s ha van, milyen viszonyban van az észszel, intelligenciával, örökélettel? Ezek voltak a főbb kérdések, melyekre feleletet keresett. Szembenézett a mai világban olyan sokszor gunyosan feltett kérdéssel: „Lélek, lélek, de miből élek?” S feleletében gyönyörűen kidomborította, hogy minden gunyolódás dacára is szoros összefüggés van a lélek s az élet között s amelyik családban, társadalomban ezt figyelmen kívül hagyják, ott hiába minden anyagi kincs, nyugalom nincsen. A lélek kell összhangot teremtsen önmagunk, a társadalom s a világmindenség közt.

Máthé Sándor ujszékelyi lelkész a háromszázéves dézsi egyezkedésről tartott időszerű felolvasást. 300 esztendeje, hogy a kedvezőtlen külső körülmény s a belső meghasonlás folytán egyaránt meggyengült unitárius egyházat hét napig tartó vita után egy olyan egyezségbe kényszerítették belé, amely terjedésében, fejlődésében megállította, sőt messze visszavetette. Cenzura, erőszakos térítés, templomok elvétele sujtották az unitáriusokat ez egyezség után. Sok bélyegét most 300 év után is magunkon viseljük ez erőszakos egyezségnek. Az időszerű, jól átgondolt s megírt előadást szintén termékeny megbeszélés követte.

A közgyűlés során jegyző beszámolt a körök évi működéséről, *Ekárt Andor* pénztáros az anyagiakról. Gondos jelentésben körvonalazta *Sigmond József* szerkesztő a kör folyóiratának az „Unitárius Szószéknek” ügyeit. Szomorú, hogy e nagyhivatású, gondosan szerkesztett folyóirat sem a tagok, sem az egyházközségek részéről nem részesül kellő szellemi s anyagi támogatásban.

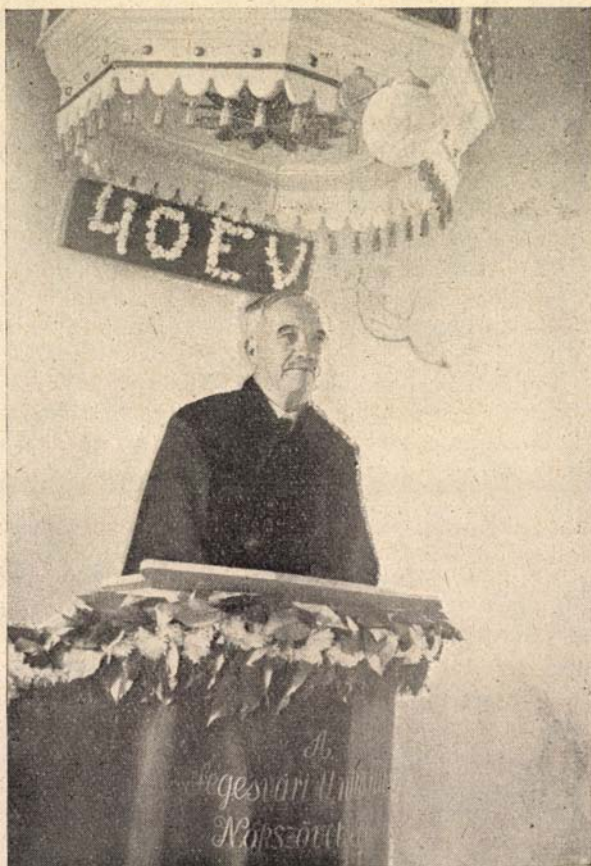
Számos indítvány közül kiemelendőnek tartom a jövő fejlődésére vonatkozólag *Geréb Zsigmond* ny. lelkész indítványát, melyben kéri, hogy a lelkészkör irjon fel egyh. főhatósághoz, hogy találja módját annak, hogy a „Kénosi-Tózsér-Uzoni-Fosztó-Kozma“-féle latinnyelvű egyháztörténelmet fordítsa le magyar nyelvre s ha kéz- vagy gépirásban s egy példányban is, közhasználatra helyezze el a nagykönyvtárban. Továbbá, hogy kérje a lelkészkör az „Egyházi levéltár” megfelelőbb és egy helyen való elhelyezését, s ott egy dolgozó kis szoba megnyitását és berendezését.

Kővári Jakab
lelkészköri jegyző.

Figyelem. Az Unitárius Közlöny októberi száma, mely a püspöki beiktató-ünnepély és papszentelés leírását tartalmazza, az unitárius olvasóközönség rendelkezésére áll. Megrendelhető a szerkesztőnél. Ára 3 lej.

Nagy Béla segesvári lelkész 40 éves jubileuma.

A segesvári lelkész kiválóan értékes lelkészi pályájának 40.-ik évébe érkezett szeptember hó 18-án. A délelőtti istentisztelet alkalmával az apostol eme szavait választotta alap-

Nagy Béla.

igékül: „Semmiel sem gondolok, az én életem is nekem nem drága, csak hogy elvégezhessem örömmel az én futásomat s a szolgálatot, amelyet vettem az Úr Jézustól, hogy hirdessem az Isten kegyelmének evangéliumát.” (Csel. 20, 24). Tisztán jellemzik ezek a szavak Nagy Béla életének apostoli munkásságát. Megértő hivei méltányolták is ezt az apostoli tevékenységet és az évforduló napján, szept. hó 18-án estére egy titokban gondosan előkészített bensőséges ünnepélllyel lepték meg.

Az ünnepség délután 6 órakor kezdődött s nemcsak az unitáriusok, hanem Segesvár egész magyar közönsége részt vett benne.

Az ünnepély lefolyása a következő volt: Imát és ünnepi beszédet Kelemen István esperes mondott. Énekszámokkal közreműködött a segesvári magyar kaszinó dalárdája.

Dr. György Zsigmond f. ü. gondnok az Úrasztala mellől üdvözölte a közönséget s méltatta a nap jelentőségét és végül az ünnepeltet üdvözölte a felsőfehéri egyházkör nevében. Kelemen István esperes az egyházkör nevében, Rónay Jenő főesperes a róm. kath. egyházközség, Dr. Tóth Lajos a református egyházközség, Balázs Zsigmond igazgató a sz.-keresztúri főgimnázium, Bende Béla a küküllői unitárius egyházkör, Medgyes és Erzsébetváros egyházközségek, Széll Géza a medgyesi hívek nevében, Benkő Ferenc ny. tanár a küküllői bank hatalmas virágcsokrát adta át üdvözlő beszéde után, Balázs András karnagy ref. énekvezér tanító a segesvári magyar kaszinó nevében, Sándor István ig. tanító a ref. iskola és tantestülete nevében, Matka Károly a felnőtt ifjuság, Bálint Margit a gimnáziumi ifjuság, Pach Erzsébet a konfirmált ifjak, Orendt Annuska és Izsák Miklós az elemi iskolások nevében s mindenik egy-egy szép virágcsokrot nyújtott át. Gyarmathy Dénes gondnok az egyházközség nevében üdvözölte s átadta az egyházközség ajándékát, egy értékes ezüstórát láncsal. A Nők Szövetsége gyönyörű virágcsokrát, üdvözlétével özv. Derzsi Gáborné adta át. Katona Endréné a Nők Szövetsége nevében a jubiláns lelkész nevének adta át a gyönyörű virágcsokrot üdvözlő szavai kíséretében. Most 3 kis gyerek virágcsokrokkal a kezükben s üdvözlő verssel az ajkukon jelentek meg az ünnepelt előtt. Végül a család nevében Nagy Ferenc s. lelkész a jub. fia üdvözölte s átadta a család által készített új palástot, mit a jubiláns megköszönve — azonnal oda is ajándékozta s vállaira tette fiának — azzal a meghagyással, hogy az apai palástot viselje abban a szellemben, — azzal a becsülettel munkával — mint amellyel ő viselte a 40 éven át az ő drága palástját. Ennél a jelenetnél nem volt senki, kinek könnyek ne jöttek volna szemébe. Az ünnepelt minden egyes üdvözlésre külön válaszolt.

Az ünnepély után közös vacsora volt, amelyen szintén sok, kedves és értékes beszéd hangzott el.

Tanévnyitás a teológián. A teol. akadémián az 1938—39. tanév megnyitása a tervezett október 1 helyett a közbejött zsinati ünnepélyek miatt október 5-én volt. Ez alkalommal az ifjuság éneke után imádságot mondott Gálfi Lőrinc tanár, felolvasást tartott és a tanévet megnyitotta Dr. Kiss Elek dékán. Dr. Varga Béla püspök üdvözlő és buzdító beszédet intézett az ifjusághoz.

Templomi ünnepély Toroczkón.

Kedves és fölemelő ünnepsége volt Toroczkó unitárius hiveinek szept. hó 25-én; u. i. a méreteiben és szépségeiben is kimagasló templomát nagyrésztben a hivek áldozatkészsége és közmunkája árán, mintegy százötvenezer lej értékben megújította. Mindenki igyekezett kivenni részét az építő munkából. A Nőegylet vasárnaponkénti lej és tojásgyűjtése cca 39.000 lej, az új fedél céljait szolgálta. Az új ablakok, a külső és belső vasalása, a templomnak s tornyával együtt tiszta fehér színe, már távolról tudtára adja a messzi vidékről Toroczkó és népe iránt érdeklődő kiránduló társaságoknak, hogy itt egy öntudatos egyistenhívő gyülekezet él, mely „méltó régi szép híréhez.”

A hálaadás ünnepén minden szemben hálakönnny jelent meg, amikor a szép és népes gyülekezet előtt Dr. Kiss Elek e. főjegyző afia meleg és minden szívet hálára dobbantó imája elhangzott. Minden jelenlévő érezte beszéde alatt, hogy a templom valóban az *imádság* háza, az építő és szépitő nép pedig az Isten népe. Az alkalmi vegyeskar Szász Ernő kántor-tanító vezetésével szép sikerrel járult hozzá az ünnepség áhíthatának emeléséhez.

Az úrvacsorai beszédet és imákat Benczédi Domokos mondta az alkalomnak megfelelően. Végül pedig Főjegyző afia Főtisztelendő Püspök úr áldását tolmácsolta és áldotta meg a megújított hajlékot és ennek buzgó áldozatkész hiveit.

A megújítási munkálatokban az építési bizottság élén Pál István gondnok és Simon Miklós e. pénztárnok teljesítettek szép és dicséretes munkát, amelyért minden elismerés megilleti őket.

Az építőmunka azonban még nincs befejezve, újabb tervvel néz az egyházközség a jövő elébe, mert megbizonyosodott arról, hogy

Erős a nép, ha Isten vele
Diadalmas a hit ereje!

(is.)

Felhívás. Az Unitárius Irodalmi Társaság és az Iratterjesztő Bizottság együttesen elhatározta, hogy kiadja Dr. Fosdick Emerson Harry jeles amerikai író, világhírű könyvét: „Útazás Palesztinában“, melyet Lőfi Ödön bölöni lelkész fordított le magyarra. Az Ó- és Új-szövetségi helyek és irások tisztább megértése, valamint a jelenleg forrongásban levő palesztinai helyzet egyaránt aktuálissá teszik e könyvnek magyar nyelven való megjelenését, amely nemcsak szépségével, de tartalmi gazdagságával is olyan nagy sikert ért el világszerte. A fordítás is szépen sikerült. Reméljük, hogy e könyv nagy érdeklődést vált ki felekezeti külömbiség nélkül a magyar olvasókban. Nehány hét alatt megjelenik. Ára azoknak, akik előre jelentkeznek valószínűleg 50 lej. Bolti ára magasabb lesz. Jelentkezni lehet az Unitárius Iratterjesztőnél Cluj, Liceul Unitarian.

A kolozsvári unitárius kollégiumba az 1938—39. tanévre beiratkozott összesen 197 tanuló. Ebből unitárius vallású 125, református 36, római katolikus 30, lutheránus 4, baptista 2. A múlt évihez képest a létszám emelkedést mutat.

Érettségi eredmények Kolozsvárt. A szeptemberi érettségi vizsgára állott a kolozsvári unitárius kollégiumból 12 tanuló, átment 5, 41,67%. A júniusi vizsgán előállott 11 tanuló először, átment 7, 63,64%, 6 ismétlő, átment 2, 33,33%.

Értesítés az Unitárius Naptár ügyében. Az Unitárius Naptár közelebből teljesen elkészül és a szétküldése a szokott módon fog történni. A naptárnak szellemi részét már a nyár folyamán elkészítettük, most csak a tulajdonképeni naptári részt és a vásárok jegyzékét állítjuk össze. A vásárok összeállítása előbb nem volt lehetséges. A naptár tehát azért késik, mert jó vásári jegyzéket akarunk adni, ami a múlt esztendőben is sikerült. A naptár ára 12 lej. A kiküldött naptárakkal kérjük 1939 jan. 5-ig elszámolni. Ha valahol eladatlan példány marad, kérjük, szíveskedjenek a szerkesztőt értesíteni, hogy azok sorsa iránt intézkedhessünk. Megesik, hogy egyik egyházközségben hiány van, a másik, esetleg éppen a szomszéd egyházközségben pedig szükséglet. Ilyen esetben odairányítjuk a megmaradott naptárakat, ahol szükség van rájuk. A naptár szellemi része a nyáron, tehát a zsinati Főtanács előtt ki volt nyomtatva, a zsinati események azért nincsenek méltatva benne.

Választások a székelykereszturi egyházközségben. A székelykereszturi egyházközségben a körüli közgyűlés augusztus 25-én volt Szentábrahámon, mely minden tekintetben magas színvonalon állott. Részletes tudósítást lapunk szűk tere miatt nem adhatunk, csupán az egyházköri választások eredményét közöljük. Katona Ferenc esperes 28 évi egyházköri tisztviselői elismert munkásság után a közigazgatási tisztségtől visszavonult; ugyanezt tette Pap Zsigmond egyházköri jegyző is. A körüli közgyűlés a volt esperesnek tb. esperesi, a volt jegyzőnek tb. jegyzői cím adományozását javasolja. Az új tisztikar a következő: esperes Ütő Lajos székelykereszturi lelkész, jegyző Péter Odön

tordátfalvi lelkész, közügyigazgató Pál Dénes siménfalvi lelkész, pénztárnok Máthé Lajos szentábrahámi lelkész, nevelésügyi bizottsági elnök Gálffy Ferenc martonosi ig.-tanító, felügyelő gondnok Gálffy Zoltán erdőszentgyörgyi ügyvéd. Az új tisztikar munkásságára Isten áldását kérjük.

A nők egyházi munkája. Ha belépünk unitárius templomainkba, jól esik látnunk, hogy mindenütt, ahol a nők szervezve vannak, a női kéznek és szívnek meglepő jeleivel találkozunk. Egyik helyen a templom körül izléses virágágyások, másik helyen művészileg kidolgozott szőnyegek és úrasztali terítők, harmadik helyen a fűtésre berendezett kályhák stb. mutatják a női lélek találékonyágát. A női lelkeknek eme szép jelei szint, melegséget és otthonias jelleget kölcsönöznek ridegnek mondott templomainknak. Ez szebbé és kifejezőbbé teszi egész istentiszteletünket s ott, hol eddig talán a puszta értelem hirdette az élő Isten dicsőségét, most a szívek érzelmei egészítik ki és teszik teljessé az összhangot. A nélkül, hogy ezt az irányzatot tulásba vinnők, kívánatos, hogy mindenütt teret adjunk a női szívek áldozatos munkájának, hogy ész és szív együtt szolgálja az Urat. Ezért, ahol még nem történt volna meg, ott is szervezetileg helyet és teret kell adnunk az egyházi életben a női munkának.

Új iskolaépület megnyitási ünnepség. Az események jellegzetes és rövid idő alatti gyors változata s az iskolai év megkezdése miatt a bethlenszentmiklósi unitárius egyházközség f. év. szeptember 18-án, a d. e. istentisztelet keretében, 1937. évben felépített korszerű iskolaépületének használatbavétele előtt ünnepséget tartott. A régi épülettől való búcsuzás s az új iskolahelység megnyitása váratlan egyszerűségben, de annál kifejezőbb érzésekkel történt. Lelkészi szolgálat közben, a becsülettel gondozott régi épület kulcsát az iskola vezetője megadható szavakkal adta vissza az egyházközségnek. Az új iskola kulcsot pedig Udvar István gondnok nyújtotta át az iskoláért felelős tanítónak, kérve annak a régihez hasonló őrzését. A vezetők, egyházközségi tagok, szülők, gyermekek, Nőegylet, Dalkör örömkönnyek között adtak hálát az isteni gondviselésért és boldogan énekeltek: „Istenem én benned bizom, csak Tebenned egyedül“. Az egyházközség ez alkalommal hálás köszönetet mond a következő adományozóknak: Bukaresti Unitárius Egyházközség, Dicsőszertmártoni Agyagipar és Kémiai R. T., „Nitrogen“ R. T., Hunyadi Sándor téglá- és cserépgyáros Küküllő-Dombó, Kolozsi Unitárius Egyházközség, Marosi Unitárius Egyházkör, Tordai Unitárius Egyházközség, Udvarhelyi Unitárius Egyházkör. Isten áldása legyen és maradjon a megértő és érző jószívű adakozók életén!

Sebe Ferenc elnök.

Tudatom a Tanító Egyesület tagjaival, hogy közgyűlési határozat szerint, akik igazolatlanul távol maradtak a közgyűlésről, azok 25 lejt kötelesek befizetni e mulasztásért

